

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813216631
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3813216631.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: T. P., nar. XX.XX.XXXX a T. P., nar. XX.XX.XXXX, v striedavej osobnej starostlivosti rodičov, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov : matky N. S., bytom O. č. XX, v zastúpení U.. P. Q., advokát, so sídlom Partizánske, Jesenského 232, a otca P. P., bytom E. nad A. XXX/X, v zastúpení JUDr. Jana Bezáková, advokátka, so sídlom Prievidza, Bakalárska 6, o vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 15. marca 2017, č.k. 1P/106/2013-331, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/69/2012-92 zo dňa 16.11.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/23/2013-106 zo dňa 25.04.2013 v časti vyživovacej povinnosti na maloleté deti a to tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov určil vyživovaciu povinnosť otca k maloletým deťom, pričom je otec povinný prispievať na výživu maloletého T. P., nar. XX.XX.XXXX sumou XX,- € mesačne a na výživu maloletej T. P., nar. XX.XX.XXXX sumou 40,- € mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám matky najneskôr do 25. dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 10.08.2016. Výrokom II. nedoplatok na zameškanom výživnom k maloletému T. P., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 10.08.2016 do 28.02.2017 a k maloletej T. P., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 10.08.2016 do 28.02.2017 súd neurčil. Výrokom II. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/106/2013-225 z 13.07.2016 v spojení s uznesením č.k. 5CoP/62/2016-252 z 13.12.2016 bolo zmenené výchovné prostredie detí a s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku maloleté deti T. a T. boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že matka maloletých detí je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti od piatka párneho kalendárneho týždňa od 15:00 hod. do piatka nasledujúceho nepárneho kalendárneho týždňa do 15:00 hod. a otec maloletých detí je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti od piatka nepárneho kalendárneho týždňa od 15:00 hod. do piatka nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa do 15:00 hod. s tým, že otec maloletých detí je povinný v stanovenom čase maloleté deti prevziať a zároveň je povinný maloleté deti v stanovenom čase odovzdať do osobnej starostlivosti matky v mieste jej bydliska, pričom zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia spoločne. Súd návrh matky na úpravu styku s maloletými deťmi zamietol. Rozsudok v časti určenia vyživovacej povinnosti nenadobudol právoplatnosť, pričom odvolací

súd v tejto časti ako aj vo výroku o trovách konania vec vrátil na opätovné prejednanie, z dôvodu, že súd nedostatočne zistil skutkový stav.

3. Matka maloletých vzhľadom k tomu, že aj počas striedavej starostlivosti je dôvodná úprava vyživovacej povinnosti otca, navrhla aj v zmysle predchádzajúcich prednesov a pôvodného rozhodnutia vo veci samej určiť výšku vyživovacej povinnosti otca k mal. deťom vo výške 90,-€ na každé mal. dieťa. Otec maloletých nesúhlasil s návrhom matky čo do výšky výživného navrhovaného matkou vzhľadom k tomu, že deti sú v striedavej starostlivosti rodičov. Vyživovacia povinnosť k maloletým deťom bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/69/2012-92 zo dňa 16.11.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/23/2013-106 zo dňa 25.04.2013, právoplatným 15.05.2013, ktorým bola vyživovacia povinnosť otca znížená u mal. T. na 90,-€ a na mal. T. na 60,-€ mesačne.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, teda od právoplatnosti Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/69/2012-92 zo dňa 16.11.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/23/2013-106 zo dňa 25.04.2013, došlo k podstatnej zmene pomerov, pretože bolo rozhodnuté o striedavej starostlivosti o maloleté deti v týždenných intervaloch. Pretože rozhodnutie o striedavej starostlivosti nadobudlo právoplatnosť 10.08.2016 od tohto dátumu súd rozhodoval o tom, či počas trvania striedavej starostlivosti je potrebné určiť vyživovaciu povinnosť jedného z rodičov.

5. Podľa § 62 ods. 6 Zákona o rodine, súd s prihliadnutím na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti rodiča môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti výživné neurčí. To s prihliadnutím na základnú zásadu, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom sa určuje tak, aby životná úroveň rodičov a dieťaťa sa rovnala. Je zrejme, že rodičia by mali zo svojho príjmu prispieť na výživu dieťaťa v prípade striedavej starostlivosti v rovnakom pomere, čo však neznamená, že aj v rovnakej výške. Aj z toho vyplýva, že pokiaľ je príjem matky detí nie len krátkodobo neplynúci zo zamestnania, ale je tvorený len materskou alebo rodičovským príspevkom, a otec detí je zamestnaný či aktívne podnikajúca SZČO, je potrebné zohľadniť z tejto výhody plynúci príjem, najmenej trojnásobný oproti príjmu matky. Doposiaľ rodičia uhrádzali výdavky na deti každý v polovici, pokiaľ išlo o výdavky, ktoré navzájom dokázali odkomunikovať a dohodnúť sa na nich. Matke pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k dcére A., teda má už 4 vyživovacie povinnosti, pričom poberá aj rodinné prídavky na štyri deti. Otec maloletých má tri vyživovacie povinnosti. Uplatňuje si daňový bonus. Tu súd uviedol, že s vyšším počtom vyživovacích povinností sa spájajú aj vyššie nároky na rodiča (v tomto prípade matku) na ich plnenie, čo by sa však nemalo prenášať na zníženie životnej úrovne detí ani na druhého z rodičov, ktorý sa na životnom rozhodnutí toho druhého nepodieľal. Súd zohľadnil aj skutočnosť, že otcovi vznikajú náklady na dopravu detí do školy. Preto súd neurčoval otcovi navrhované výživné matkou. Tiež súd zohľadnil skutočnosť, že deti majú osobné veci a ošatenie od obidvoch rodičov, teda nemožno povedať, že by jeden z rodičov významne na deti prispieval menej na úkor prostriedkov druhého rodiča. Súd neprihliadol na výdavky otca, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto podnikateľskou činnosťou. Tu mal súd na mysli výdavok na motorové vozidlo otca (nie čo do dôvodu, ale čo do výšky), tiež súd poukázal na to, že základ dane z príjmov pred znížením o nezdaniteľnú sumu predstavoval sumu 2535,37-€ za rok 2016, pričom vzhľadom k výdavkom otca na domácnosť aj s prihliadnutím na príjem jeho priateľky len z rodičovského príspevku, súd takýto čistý príjem ročne na osobnú spotrebu nepovažuje za reálny. Otec maloletých pritom na súdnom pojednávaní sám uviedol, že jeho príjem je v súčasnosti cca 600,-€ mesačne. Súd tak majú za to, že príjem otca je vyšší ako príjem matky, teda aj jeho životná úroveň je vyššia, určil otcovi vyživovaciu povinnosť, s povinnosťou úhrady k rukám matky do 25. dňa v mesiaci vopred. Výšku 40,-€ na každé z detí súd určil primerane tomu, že deti sú rovnomerne v domácnosti každého z rodičov, pričom výživné by malo pokryť náklady matky na stravovanie detí v škole, či školské pomôcky, či sčasti ošatenie detí. Nebolo preukázané, že by vznikali mimoriadne náklady v súvislosti so zdravotným stavom detí či ich mimoškolskými aktivitami zaťažujúce matku. Súd zohľadnil skutočnosť, že tak matka ako aj otec majú partnerov, nie je teda len na nich ťarcha úhrady nákladov na domácnosť, pričom družka otca maloletých je na rodičovskej dovolenke a manžel matky maloletých je zamestnanou osobou, pričom na manžela matky je kladený vyšší nárok na plnenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom X. a A.. Súdom určená výška vyživovacej povinnosti spolu cca 13,3% príjmu otca tak predstavuje len časť nákladov na výživu detí (cca 25%), nie je jej účelom vyrovnanie príjmu rodičov s poukazom na dôvody uvedené vyššie. K stanoveniu výšky výživného súd uviedol, že k nej nemožno dospieť len na

základe matematického výpočtu a je vždy do istej miery súdnou úvahou, pretože výdavky, ktoré rodičia uvádzajú a ich v konaní preukazujú nepredstavujú vzhľadom k ich neúplnosti, rôznorodosti výdavkov cien tovarov a služieb a rôznej dĺžke rozhodného obdobia nikdy hodnotu, ktorá by sa mohla nazvať štatisticky priemernou a presnou, ale len približnou.

6. Pretože určené výživné je nižšie ako výživné, ktoré otec maloletých poukazuje deťom k rukám ich matky, súd zameškané výživné za rozhodné obdobie od 10.08.2016 do 28.02.2017 neurčil. Súd zmenil dotknuté rozhodnutie, ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť otca k maloletým. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP vzhľadom k tomu, že nebolo vzhľadom na okolnosti prípadu a jeho predmet spravodlivé, náhradu trov konania priznať len jednému z účastníkov konania.

7. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie matka mal. detí, v ktorom žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že určí vyživovaciu povinnosť otca na každé dieťa vo výške 90 € od 10.08.2016, resp. rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec vráti súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedla, že súd prvej inštancie nesprávne zhodnotil možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov maloletých detí, a so zreteľom na túto skutočnosť nesprávne určil výživné pre maloleté deti, ktoré je otec maloletých detí schopný platiť. Ak otec maloletých detí popieral svoju schopnosť platiť súdom určené výživné, dala do pozornosti ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že otec maloletých detí nadobudol kúpou do vlastníctva osobné motorové vozidlo zn. Ford Galaxy, a to v októbri 2016, pričom kúpna cena vozidla je podľa vyjadrenia otca približne 13.000 €, pričom na kúpu uvedeného osobného motorového vozidla poskytol akontáciu vo výške 1.500 €, a následne uvedené osobné motorové vozidlo spláca, pričom mesačná splátka predstavuje sumu 217,95 €. Otec maloletých detí si mohol zabezpečiť aj podstatne lacnejšie motorové vozidlo, pričom by sa znížila aj mesačná splátka, a mohol by viac prispievať na svoje maloleté deti formou výživného. Z hľadiska zárobkových pomerov otca maloletých detí a nim predloženého daňového priznania je potrebné uviesť, že nie je možné vychádzať výlučne z čistého príjmu. Je potrebné uviesť, že otec maloletých detí v roku 2015 dosiahol celkové príjmy v sume 17.803,24 €, a teda mesačný príjem predstavuje suma 1.483,60 €, pričom nevyhnutné náklady predstavujú výlučne platby poisťného, ktoré sú preukázané a uvádzané v sume 830,71 € ročne. Podobné daňové priznanie otca je aj za rok 2016, pričom opätovne priznáva príjmy vo výške viac ako 17.000 € za celý kalendárny rok. So zreteľom na otcom maloletých detí vyjadrenú neschopnosť splácať súdom určené výživné, je kúpa osobného motorového vozidla v takejto hodnote výdavkom, ktorý nie je nevyhnutné vynaložiť, a preto nemožno považovať tvrdenia otca maloletých detí, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné vo výške 90 € mesačne, za vierohodné. Ďalej dala do pozornosti jej nové výdavky a to splácanie dvoch úverov čerpaných od Všeobecnej úverovej banky, a.s.. Ďalej jej príjem sa od apríla 2017 znižuje len na poberanie rodičovského príspevku, ktorý je vo výške 203,52 € mesačne, má vyživovaciu povinnosť k celkom štyrom deťom a je nepochybné, že jej životná úroveň je podstatne nižšia, ako je životná úroveň otca maloletých detí. Z uvedeného dôvodu je preto potrebné vyrovnať životnú úroveň maloletých detí tak, že otec bude prispievať na výživu maloletého T. P. sumou 90 € mesačne a na výživu maloletej T. P. sumou 90 € mesačne. Výživné pre maloleté deti vo výške 90 € pre každé dieťa je potrebné hodnotiť so zreteľom na vykonané dokazovanie, za výživné, ktoré odráža odôvodnené potreby maloletých detí, a rovnako je aj v súlade s možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinnej osoby, t.j. otca maloletých detí.

8. Otec mal. detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že je živnostník. Podniká hlavne v oblasti stavebnej činnosti. Zakúpený automobil potrebuje najmä k výkonu svojej práce, nakoľko za zákazkami dochádza. Kúpa automobilu otcovi neznižila daňový základ vo výške hodnoty vozidla, ale len v pomernej časti. Za účelom zabezpečenia svojho príjmu má v súvislosti s podnikaním aj iné výdavky. Kúpu automobilu zo svojich príjmov si nemohol dovoliť, bol nútený zobrať automobil na lízing a splácať kúpnu cenu v splátkach. Navyše maloleté deti navštevujú ZŠ v mieste bydliska matky. Teda aj keď sú maloleté deti v jeho starostlivosti, je ich potrebné denne vozit' do školy a zo školy. Vzdialenosť z miesta bydliska otca do školy, ktorú deti navštevujú, je cca 25 km. S poukazom na uvedené, vzhľadom na počet najazdených km ročne, volil radšej drahšie a kvalitnejšie auto. Maloleté deti sú v striedavej starostlivosti oboch rodičov, ktorí sa rovnomerne podieľajú na zabezpečovaní potrieb detí. Je toho názoru, že súd prvej inštancie podrobne skúmal majetkové pomery, ako aj možnosti a schopnosti oboch rodičov, kedy na základe vykonaného dokazovania určil otcovi maloletých výživné v uvedenej výške. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd odvolanie matky zamietol a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

9. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že doporučuje prehodnotiť skutočnosti uvádzané matkou v odvolaní a na základe toho rozhodnúť.

10. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

11. Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

12. Podľa § 63 ods. 1, 2 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. U rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

13. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

14. Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

15. Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča, v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, uvedených v ust. § 62 Zákona o rodine.

16. Základnými kritériami na určenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (ust. § 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine), s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine).

17. V prípade, ak súd zistí významnú zmenu v pomeroch rodičov alebo detí, zmení existujúcu úpravu výživného, a to v rozsahu, ktorá zodpovedá kritériám podľa ust. § 62, resp. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

18. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v predmetnej veci riadne zistil skutkový stav veci, nebol dôvod na opakovanie už vykonaného dokazovania ani na jeho doplnenie podľa ust. § 68 CMP a správne rozhodol, keď počas trvania striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov určil vyživovaciu povinnosť otca k maloletým deťom tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého T. sumou 40,- € mesačne a na výživu maloletej T. sumou 40,- € mesačne, s účinnosťou od 10.08.2016 a rovnako správne neurčil nedoplatok na zameškanom výživnom. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že s prihliadnutím na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti rodiča môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti výživné neurčí, a to s prihliadnutím na základnú zásadu, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom sa určuje tak, aby životná úroveň rodičov a dieťaťa sa rovnala. Je zrejmé, že rodičia by mali zo svojho príjmu prispieť na výživu dieťaťa v prípade striedavej starostlivosti v rovnakom pomere, čo však neznamená, že aj v rovnakej výške. Aj z toho aj podľa odvolacieho súdu vyplýva, že pokiaľ je príjem matky detí nie len krátkodobo neplný zamestnaním, ale je tvorený len materskou alebo rodičovským príspevkom, a otec detí je zamestnaný či aktívne

podnikajúca SZČO, je potrebné zohľadniť z tejto výhody plynúci príjem, najmenej trojnásobný oproti príjmu matky. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že doposiaľ rodičia uhrádzali výdavky na deti každý v polovici, pokiaľ išlo o výdavky, ktoré navzájom dokázali odkomunikovať a dohodnúť sa na nich. Matke pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k dcére Natálii, teda má už 4 vyživovacie povinnosti, pričom poberá aj rodinné prídavky na štyri deti. Otec maloletých má tri vyživovacie povinnosti. Súd prvej inštancie správne zohľadnil aj skutočnosť, že otcovi vznikajú náklady na dopravu detí do školy. Tiež správne zohľadnil aj tú skutočnosť, že deti majú osobné veci a ošatenie od obidvoch rodičov, teda nemožno povedať, že by jeden z rodičov významne na deti prispieval menej na úkor prostriedkov druhého rodiča. Súd prvej inštancie rovnako správne neprihliadol na výdavky otca, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s podnikateľskou činnosťou, pričom išlo o výdavok na motorové vozidlo otca (nie čo do dôvodu, ale čo do výšky), preto námietky matky mal. detí uvádzané v odvolaní ohľadom kúpy motorového vozidla otcom, odvolací súd nepovažoval za opodstatnené. Otec maloletých na súdnom pojednávaní sám uviedol, že jeho príjem je v súčasnosti cca 600,-€ mesačne. Súd prvej inštancie správne z dôvodu, že príjem otca je vyšší ako príjem matky, teda aj jeho životná úroveň je vyššia, určil otcovi vyživovaciu povinnosť vo výške 40,-€ na každé z detí, teda primerane tomu, že deti sú rovnomerne v domácnosti každého z rodičov, pričom výživné by malo pokryť náklady matky na stravovanie detí v škole, či školské pomôcky, či sčasti ošatenie detí. Nebolo pritom ani podľa odvolacieho súdu preukázané, že by vznikali mimoriadne náklady v súvislosti so zdravotným stavom detí či ich mimoškolskými aktivitami zaťažujúce matku.

19. V danom prípade teda súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a správne rozhodol, preto odvolací súd námietky matky mal. uvádzané v odvolaní nepovažoval za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa CMP.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona CMP a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým

po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.